

ALBATROS

ISSN-1333-6878

List učenika Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik

Broj 11

Školska godina 2014./2015.

SADRŽAJ

Večer ljubavne poezije.....	3
Stručno putovanje Dubrovnik-Bari-Dubrovnik.....	4
Intervju s našim novim ravnateljem.....	6
Ekskurzija u slici	8
Mini intervju.....	10
Slike s maturalne zabave.....	12
Izlet u Trnovicu - 4.R.....	14
Zašto ne umijemo biti društvo tolerancije?.....	15
Razgovor s našim dragim profesorom koji najesen odlazi u mirovinu.....	16
Izlet u našu metropolu.....	17
Stručni izlet.....	18
Talentirani sportaši naše škole – Alec Cvinar	22
Školski sport.....	24
Učeničke ilustracije	26

Albatros – list Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik

Izdavač: Pomorsko-tehnička škola Dubrovnik

Za izdavača: Antonio Lučić, prof.

Odgovorne urednice: Ivana Jadrov, prof. i Romina Tomaš, prof. i dipl. bibliotekar

Lektor i korektor: Ivana Jadrov, prof.

Autor fotografije na naslovnoj stranici: Ante Beritić, prof.

ISSN-1333-6878

Tisak: Prizma Dubrovnik

U stvaranju lista sudjelovali su učenici:

Luka Čučević, 2.E	Bruno Diklić, 2.Bs	Tonći Lončarica, 4.R	Željko Šutalo,1.Nb
Alec Cvinar, 3.Nb	Oskar Bobanović, 3.Nb	Vlaho Pržić, 4.R	
Luka Rosić, 4.R	Ivan Krmek, 4.R	Marko Pijević, 1.Nb	

Večer ljubavne poezije

Učenici Pomorsko-tehničke škole osvojili 2. mjesto

Glazbeno-poetska večer održana je 14.11.2014. u Saloči od zrcala u Narodnoj knjižnici Dubrovnik. Nastupili su učenici Ekonomski i trgovačke škole, Gimnazije Dubrovnik, Klasične gimnazije Ruđera Boškovića, Medicinske škole, Pomorsko-tehničke škole te učenici Obrtničko tehničke škole.

U večeri koja je bila natjecateljskog karaktera čitala se izvrsna ljubavna poezija poznatih autora. Večer su začinili učenici Umjetničke škole Luke Sorkočevića.

Našu su školu predstavljali učenici 2.E: Perica Lazarević, Mihovil Mamić, Mauro Wollitz i Luka Čučević.

Pogled iza mikrofona – ekipa „Pomorske“ ☺

Dok su natjecatelji prolazili jedan za drugim mi smo nestrpljivo čekali svoj red. Svih je uhitila trema. Došao je i naš trenutak. Digli smo se iz zadnjeg reda i koračali prema mikrofonu. Pogledali smo jedni druge i rekli si : „Ma ajde nećemo se sramotiti.“ Započeli smo s čitanjem. Dok je u pozadini svirala lagana muzika, dobro je prošao i naš nastup te smo se uputili prema svojim mjestima ispraćeni velikim aplauzom. Iščekujući rezultate, samo nam je jedna stvar bila u mislima, a to je da ne budemo zadnji. Došao je trenutak objave rezultata. Nakon što smo čuli da smo ostali drugi, pali smo u trans od sreće.“

I još da spomenemo, prvo mjesto pripalo je Klasičnoj gimnaziji, a treće Obrtničkoj i tehničkoj školi.

Luka Čučević 2.E

Stručno putovanje Dubrovnik-Bari-Dubrovnik

Piše: Jerko Strgar, prof.

U svibnju 2014. g., učenici drugih razreda nautičkog smjera Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik posjetili su Jadrolinijin brod Dubrovnik na ruti Dubrovnik-Bari-Dubrovnik.

Polazak je bio 16.svibnja, a povratak 19. svibnja. Učenici, podijeljeni u manje

grupe, proveli su na mostu broda nekoliko sati kako bi se što bolje upoznali s radom na mostu i povezali teorijsko znanje koje su do tada svladali s praktičnim znanjem. Putovanje se pokazalo izrazito korisnim za naše učenike jer su se neki od njih tad prvi put susreli s mostom broda i dočarali sebi kakav je to poziv. Odlučeno je kako će se na ovakva putovanja ići svake godine u cilju poboljšanja kvalitete ponude škole.

Putnički/ro-ro brod DUBROVNIK opremljen je najmodernjom opremom potrebnom za sigurnu navigaciju. Kao stari brod (1979 g.) nimalo ne zaostaje za modernim kruzerima.

Podatci o ovom brodu:

IMO: 7615048

MMSI: 238143000

Pozivni znak: 9AEQ

Zastava: Hrvatska (HR)

Gross tonaža: 9795

Nosivost: 1310 t

Duljina × Širina: 122.05m × 18.5m

Godina izgradnje: 1979

Za vrijeme putovanja od 12 sati, učenici su u manjim grupama posjećivali zapovjednički most. Nakon kratkog upoznavanja s navigacijskom opremom, učenici su se i upoznali s ostalim zaduženjima i radnjama koje izvršava časnik straže za vrijeme svoje straže i to: određivanje pozicije broda, upisivanje podataka u brodski dnevnik , postupci pri izbjegavanju sudara na moru, itd.

Učenici su posjet Bariju iskoristili kako bi upoznali kulturnu baštinu toga grada. Posjetili su baziliku u kojoj se nalaze posmrtni ostaci svetoga Nikole, kao i ostale znamenitosti grada Barija.

Intervju s našim novim ravnateljem

1. Poštovani ravnatelju, recite nam nešto o sebi...

Rođen prije 44 godine u Dubrovniku, djetinjstvo provodio u Stonu i Dubrovniku, volim sport, putovanja i druženja uz hranu, piće i pjesmu, ne volim politiku i filozofiranje..

2. Kako se osjećate na mjestu novog ravnatelja naše škole?

Teško mi je odgovoriti na ovo pitanje, mijesaju se razni osjećaji, naravno postoji i lijepih i manje lijepih trenutaka, ali često osjećam ponos radi mnogih pohvala koje dobijam od roditelja i ostalih koji su ugodno iznenađeni onim što dožive u školi za razliku od predrasuda koje imaju o našoj školi i našim učenicima.

3. Ima li nešto što biste željeli promijeniti u našoj školi? Možda neke nove ideje?

Prije svega svijest učenika o čistim i urednim školskim prostorima i prostoru oko škole, na kraju krajeva i prostora cijelog grada, a potom i informatizaciju i modernizaciju kabineta i učionica škole.

4. Po vašem mišljenju, mijenjaju li se učenici generacijama?

Naravno da se mijenjaju, i bilo bi loše da se ne mijenjaju, jer se okruženje oko njih mijenja i razvija jako brzo, a mladi, kao nosioci promjena i razvoja, moraju biti involvirani u promjene.

5. Koji su bili vaši najdraži predmeti tijekom školovanja?

Naravno da sam najviše volio tjelesni, ali jako draga mi je bila i matematika, a kao matematički smjer u tadašnje vrijeme imali smo nekoliko matematika kao zasebne predmete

6. Pamtite li nastavnike iz toga doba? Možete li podijeliti neku anegdotu s nama?

Interes za matematiku je i nastao zbog profesorice Dragice Dumančić, kod koje nisam imao najbolju ocjenu, ali zbog njezine pravednosti, savjeta i znanja koje je ostalo mnogima iz moje generacije je bila omiljena. Anegdota je bilo bezbroj, vječno se pamte i loši trenutci i veselja i zabava, a danas se rado spominjemo tih vremena na godišnjicama mature.

7. Što ste kao dječak željeli postati u životu?

Da budem iskren ne sjećam se, nisam bio posebno uporan u svojim željama.

8. Kako najradije provodite slobodno vrijeme? Imate li neki hobи?

Slobodnoga vremena je sve manje, hobiji su vezani uglavnom za sport pa tako i slobodno vrijeme provodimo po sportskim terenima bilo da je u pitanju nogomet, košarka, veslanje, a u posljednje vrijeme sam pronašao poštanske markice iz djetinjstva pa se malo i s tim zabavljam.

9. Imate li kućnog ljubimca?

Ne, za sada, iako su pritisci od strane djece veliki, ali iskustvo me uči da bi sva briga i obaveze ponovo mene dopale, a njima bi ta „igracka“ brzo dosadila.

10. Životni moto?

Nemam neki moto, ali trudim se biti dobar i iskren prema svima, pomoći koliko mogu i bez srama zbog svojih postupaka ponosno šetati gradom.

11. Odijelo ili traperice?

Traperice ili, još najljepše, dres.

12. Košarka ili nogomet?

Nogomet, veslanje pa košarka i sve ostalo.

13. Knjiga ili film?

Biram film.

14. Najdraže jelo?

„Ćevapi“ na buzaru, zelena menestra, sve juhe, sve ribe ...

15. Što biste poželjeli da ulovite zlatnu ribicu koja vam želi ispuniti tri želje?

Hahaha...mir u svijetu....(eto me ko na izboru za miss svijeta, hahaha !)

16. I za kraj što biste rekli, poručili našim učenicima?

Samo neka uživaju u životu i mladosti.

EKSKURZIJA U SPLICI

Vrijeme u Pragu nije nam baš išlo na ruku. Ipak, ništa nije moglo pokvariti dobro raspoloženje! Obilazak znamenitosti može poprilično umoriti i najzainteresiranije posjetitelje.

Dobar ručak svima je vratio energiju!

Nakon ukusnog objeda valja malo ubit oko. Pred nama je bila duga noć za koju se trebalo dobro pripremiti. Mislite da je lako biti na ekskurziji ?

Ovo je „plava soba“ u disku koja je doslovno cool – temperatura je u njoj vrlo niska! Ipak, isplatilo se malo smrznuti, čisto radi doživljaja.

Vožnja po rijeci većinu je doslovno uspavala. Samo su rijetki uspjeli ostati budni. Šteta, bilo je predivno!

Bili smo i u nezaobilaznom Fleku gdje je nekolicina hrvatskih studenata 1911. g. osnovala Nogometni klub Hajduk.

I na kraju, Beč nas je sve oduševio. Za uspomenu na posjet ovom prekrasnom gradu ostaje ova zajednička fotografija.

Mini intervju

Ime: Dalija Milić Kralj

Zanimanje: Prof. stručnih predmeta

Hobi: Telefonske kartice, recepti, skupljanje loptica po hodnicima naše škole

Sitnica koja mi puno znači: Zagrljaj, lijepa riječ, osmijeh

Najdraže jelo: Pasta na sve načine

Najdraže piće: Voda, čaj

Dobro kuham: Sve što voli moj muž

Nezaboravno putovanje: Rim

Zasad neostvarena želja: Putovanje u Irsku, Toscanu

Idealan odmor: Putovanje s obitelji

Omiljeni grad: Dubrovnik

Najdraža razonoda: More

Omiljeno štivo: Agatha Christie, Kishon, Alan Ford

Omiljen sport: Atletika, košarka, vaterpolo

Kućni ljubimac: Mačka Sivko, mačak Tigrić, papige Perry i Kiki (nimfe) i kujica Blu

Ne volim: Nepravdu, mržnju, zavist

Veseli me: Djeca, priroda, životinje, sunce, more, jednostavnici ljudi

Najvažnije životne vrijednosti za mene su: Ljubav, mir, istina, jednostavnost

Omiljena uzrečica ili moto: Sve što želiš, možeš ostvariti, samo budi uporan!

Kratka poruka za naše učenike: Nikad ne krivi druge za svoje propuste. Pokušaj ih sam savladati ili traži pomoć. Samo hrabro!

Mini intervju

Ime: Maksimilijan Maki Milošević

Zanimanje: Dipl. ing. elektrotehnike

Hobi: Turistički vodič (već pune 44 godine ☺)

Sitnica koja mi puno znači: Srdačan osmijeh

Najdraže jelo: Meso i riba sa gradela,bakalar na gulaš

Najdraže piće: Prava limunada bez cukra

Dobro kuham: Odlično dapače, gulaš, paprikaš, točeve...

Nezaboravno putovanje: Egipat

Zasad neostvarena želja: Put u Svetu Zemlju

Idealan odmor: Gastronomsko-kulturološka tura

Omiljeni grad: Siena, Toscana (Italija)

Najdraža razonoda: Šetnja, plivanje, čitanje

Omiljeno štivo: Beletristika, povjesnice

Omiljen sport: Judo

Kućni ljubimac: Mačka (jer lovi zmije i miševe...)

Ne volim: Laž, prijetvornost, maliciju, neiskrenost

Veseli me: Šala, ples, dobro društvo, iskrenost, prijateljstvo

Najvažnije životne vrijednosti za mene su: Poštenje, ljubav, vjera

Omiljena uzrečica ili moto: Nema predaje !

Kratka poruka za naše učenike: Vjerujte u sebe, slijedite svoje snove, ne dajte se skrenuti od svojih ciljeva. Hrabro, pošteno, zdušno naprijed!

Slike s maturalne zabave

4. Na – razrednica Ivana Jadrov

4. Nb – razrednica Ivana Rusković

4. Bs – razrednica Vedrana Kaciga

4.R – razrednica Dalija Milić Kralj

4. E – razrednica Marina Serdarević

Izlet u Trnovicu - 4.R

Selo Trnovica, sa samo 35 stanovnika (prema popisu iz 2011. g.) nalazi se na sjevernom dijelu Stonskog primorja. U neposrednoj blizini mjesa smjestila se kula Andrijaševića koja se sastoji od četiri zgrade . Nad ulazom joj je puškarnica i kanal u zidu

odakle se bacalo vrelo ulje i kamenje na napadače u slučaju opsade. U Trnovici također ima i ostataka stećaka. Crkva posvećena sv. Nikoli je iz 17. stoljeća, no nažalost stradala je u Domovinskom ratu. Naselje ima niz zanimljivih primjera tradicijske arhitekture. Ovo maleno selo posjetili su učenici 4. R razreda sa svojom razrednicom Dalijom Milić Kralj. Lijepo ih je ugostila obitelj našeg učenika Mata Mrše. Oni hrabriji okušali su se u jahanju. Dio ugođaja prenose fotografije koje su toga dana snimljene.

Zašto ne umijemo biti društvo tolerancije ?

Tolerancija označava snošljivost i uvažavanje tuđih ideja, stavova i načina života. Svi govore o toleranciji na televiziji, na radiju u školi, u saboru, kamo god se okreneš. A od tolerancije samo jedno veliko T. Zašto ne znamo biti društvo tolerancije?

Ne znam točno odgovor na to pitanje, ali znam da sam ja tolerantan. Za mene je tolerancija:

- Kad dođem kod nekoga i slušam glazbu koja se meni baš i ne sviđa.
- Kad uvažavam mišljenje nekoga, iako se ne slažem s tim mišljenjem.
- Kad nekoga ne volim, ali ga istrpim zbog poštovanja.
- Kad volim sve ljudе bili oni crni, žuti, ateisti, budisti, hare krišne.
- Kad se ne slažem s profesorovom ocjenom, ali je uvažavam jer profesor je profesor.
- Kad sam imao favorita Josipovića, ali uvažavam pobjedu Kolinde.
- Kad jedem povrće koje ne volim, ali cijenim majčin trud.
- Kad sam u kafiću punom dima trpim, a ja ne pušim.

Zašto naše društvo ne zna biti tolerantno ? Ne znam, nisu ih naučili. Mene su moji roditelji učili toleranciji od malih nogu. Učili su me da smo svi jednaki ispod kože. I na kraju citat Ralfa Sokmana: „Test hrabrosti dolazi kad smo u manjini, test tolerancije dolazi kada smo u većini.“

Luka Rosić. 4.R

TOLERANCIJA

- *Tolerancija je poštovanje, prihvatanje i uvažavanje bogatstva različitosti u našim svjetskim kulturama, naša forma izražavanja i način da budemo ljudi. Ona je zasnovana na znanju, otvorenosti, komunikaciji i slobodi mišljenja, savjesti i uvjerenju. Tolerancija je harmonija u različitostima. To nije samo moralna dužnost, to je također politički i zakonit zahtjev. Tolerancija, vrlina koja mir može učiniti mogućim, doprinosi mijenjanju kulture rata u kulturu mira.*

UNESCO

Razgovor s našim dragim profesorom koji najesen odlazi u zasluženu mirovinu...

Recite nam ukratko nešto o sebi? Kako ste se odlučili postati profesor?

Rođen sam pred 65 godina u Dubrovniku, 1950. Cijeli život mi je vezan uz more Gruž-Grad-Lapad. Profesor sam postao slučajno. Nakon petnaestak godina provedenih na moru, u svojstvu od kadeta do zapovjednika, odlučio sam se iskrcati i pokušati naći posao na kraju. Pružila mi se prilika u Pomorskoj školi i evo tu sam ostao punih 28 godina.

Je li vam ovo prva i jedina škola u kojoj ste radili? Kakva su vaša iskustva u radu s učenicima? Razlikuju li se puno današnje od prošlih generacija?

Da, prva i jedina. Za ovu školu me veže mnogo toga lijepog. Ovdje sam od 1965.g. prvo kao učenik srednje škole, zatim kao student više škole i fakulteta te konačno kao profesor. Iskustava u radu s učenicima su više nego dobra. Mislim da je za profesora važno znati se pravilno postaviti prema učeniku. Znam da je to teško, a ako sam u tome uspio ponajviše mogu zahvaliti radu i iskustvu stečenom na brodu. Razlike između prošlih i današnjih generacija mislim da nisu velike, bar što se naše škole tiče. Možda je najveća razlika u puno većoj slobodi koju današnje generacije imaju.

Možete li izdvojiti neke posebno ljepе trenutke koje ste doživjeli radeći u našoj školi?

Puno sam lijepih trenutaka doživio u ovoj školi, od zadovoljstva ulaskom u zbornicu do boravka u razredu. Ipak, priznat ću, najdraže mi je kad se s radošću susretjem s bivšim učenicima koji su danas uspjeli kao čestiti i pošteni ljudi u privatnom i profesionalnom životu. Pomicam, možda sam i ja u tome mrvicu doprinio.

Radujete li se mirovini i imate li neke posebne planove za nadolazeće razdoblje? Možda neki zanimljivi hobi?

Teško se radovati mirovini jer ste svakim danom sve stariji i stariji, a sa starosti dolaze problemi (zdravstveni dakako). Iskreno, veselim se da ću više vremena provoditi u maslinama i na moru u barci, između Janske i prekrasnih Elafita uz druženje s prijateljima.

Što biste poručili ili savjetovali našim učenicima?

Poručio bih im da više uče i završe škole i fakultet jer bez toga nema uspjeha. Ponekad ni to nije dovoljno. Rekao bih im da moraju imati mjere u svemu. Znati naći pravu mjeru je blagodat života, a uz malo sreće, možda dospiju daleko.

Izlet u našu metropolu

Naše putovanje započeli smo rano ujutro s Orsana. U busu je vladala „pospana“ atmosfera. Prvo odmorište bilo je u Neumu gdje smo stali kako bismo nešto pojeli i popili.

volim matematiku“. Muzej nas je oduševio, no izložba o matematici baš nam i nije bila previše interesantna. Proveli smo ugodno slobodno poslijepodne te se, navečer, uputili na humanitarni „Pozitivni koncert“ .

Nakon dugog puta i još ponekog stajanja, konačno smo stigli do Zagreba u popodnevnim satima. Zastali smo u Arena centru gdje smo dva sata proveli u šopingu. Poslije toga smjestili smo se u hostel nedaleko od Trga bana Josipa Jelačića. Premda umorni od puta, odlučili smo još malo prošetati po samom centru Zagreba. Idućeg dana posjetili smo Tehnički muzej i izložbu „Ja

Nastupili su razni bendovi: Dubioza kolektiv, Brkovi, Kandžija... Atmosfera na koncertu bila je savršena. Svi su oduševljeno pjevali.

Idućeg dana došlo je vrijeme za povratak u Dubrovnik. Još umorni od koncerta spremili smo

svoje torbe, doručkovali u hostelu pa krenuli na put. Ručali smo u nezaobilaznom odmorištu „Macola“. Svoje smo putovanje završili povratkom u Dubrovnik u večernjim satima.

Bruno Diklić, 2. Bs

Stručni izlet:

Posjet luci Lora i tvrtki Dok-ing

Učenici Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik iz 4.R i 4.Bs razreda zajedno s profesoricom Dalijom Milić Kralj i profesorom Krešom Cvjetanovićem, 19. i 20. ožujka 2015., posjetili su vojnu luku Lora koja se nalazi u Splitu i proizvodni pogon tvrtke Dok-ing razminiranje u Zagrebu.

Na ovaj stručni izlet odlučilo se 15 učenika. Krenulo se u ranim jutarnjim satima, no ni to nije omelo ekipu koja je veselu atmosferu zadržala tijekom cijelog putovanja. Prvi dan izleta bio je rezerviran za posjet vojnoj luci Lora.

Vojna luka Lora luka je posebne namjene u Splitu, sjedište Hrvatske ratne mornarice i jedine Pomorske baze u Hrvatskoj. Vojna pomorska baza Lora nalazi se u neposrednoj blizini Poljudskog stadiona, u sjevernom dijelu grada, s pogledom na Kaštelanski zaljev, a prostire se na 53 hektara. Akvatorij luke obuhvaća prostor 100 m od obale i lukobrana te površinu od 23 hektara. Izgrađena je za potrebe Jugoslavenske ratne mornarice.

U luci su nas dočekali časnici koji su nas proveli kroz kompleks. Najzanimljiviji dijelovi svakako su bili posjet centru za obuku mornaričkih strojara i posjet brodu Krka.

U centru za obuku imali smo predavanje koje je vodio jedan od časnika. Centar se sastoji od niza učionica u kojima se nalaze modeli motora i dijelova brodskih pogonskih sustava koji služe za praktičnu nastavu. Upoznati smo s raznim vrstama parnih turbina i izvedbama te

principu rada brodskih dizelskih motora. Na kraju predavanja neki od učenika dobili su priliku pokazati svoje znanje i upaliti jedan od brodskih motora.

Plinska turbina marke Rolls Royce koja se koristi za pogon brodova

Poslije toga, zaputili smo se na DBM Krka. Prema klasifikaciji radi se o desantnom brodu-minopolagaču, koji može služiti kao i brod vodonoša, ali i za prijevoz vozila i ljudi. Tu nas je dočekao upravitelj stroja koji nas je proveo po brodu i pokazao nam svu opremu i karakteristike ovog broda.

Brod je naoružan pramčanim topom Bofors L70 kalibra 40mm i dva topa Hispano 20mm. Pogone ga dva motora Burmeister & Wain Alpha s 10 cilindara V izvedbe, zapremnine 23l i ukupne snage 3100 konjskih snaga.

Dobili smo priliku doživjeti i osjetiti pravu atmosferu jedne brodske strojarnice.

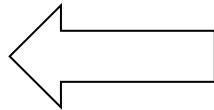
Na kraju svi su bili zadovoljni viđenim i pokazanim pa smo se puni novostečenog znanja zaputili u Zagreb gdje smo bili smješteni i imali noćni izlazak.

Parno turbinsko postrojenje.

Motor zvjezdaste izvedbe sa 42 cilindra.

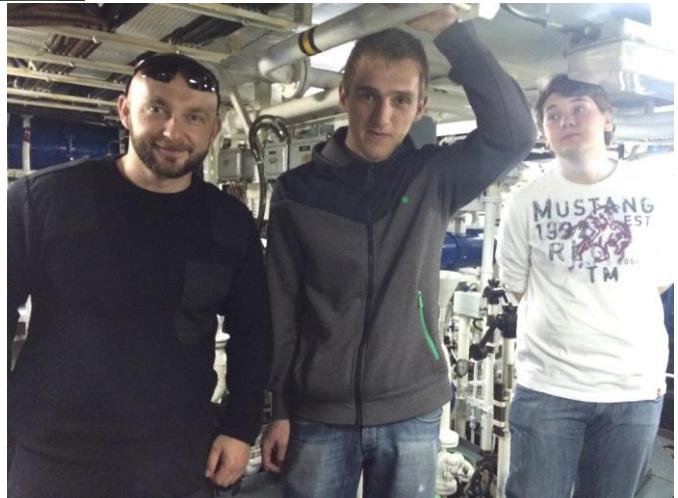
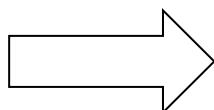

Upućivanje brodskog motora

Razgledavanje strojarnice.

Vesela ekipa u strojarnici.

Vidno iscrpljeni nakon neprospavane noći nastavili smo svoje stručno razgledavanje u tvornici Dok-ing. To je tvrtka koja je osnovana 1992. godine, a bavi se proizvodnjom strojeva posebne namjene kao što su strojevi za razminiranje, ruderarstvo i vatrogastvo. Jedna je od rijetkih primjera uspješne tvrtke u Hrvatskoj koja izvozi preko 90% svojih proizvoda. Tvrtka ima 220 zaposlenih u trima podružnicama, u Zagrebu, Slunju i Capetownu u Južnoj Africi. Ljubazno nas je dočekala menadžerica, ali i svi radnici koji su bili veoma susretljivi tijekom našeg razgledavanja. Dobili smo uvid u najnovije nekonvencionalne postupke obrade materijala, kao što su obrada laserom, vodenim mlazom i plinom. Jedan od najzanimljivijih dijelova bio je 3D printer koji predstavlja najmoderniju svjetsku tehnologiju obrade.

Tvrta u svom vlasništvu ima i dva koncepta električnih automobila čija je izrada još jedna od specijalnosti ove tvrtke, ali nažalost za njihovu serijsku proizvodnju nemaju dovoljno finansijskih sredstava. Demonstriran nam je i rad jednog od strojeva za razminiranje. Ti strojevi su njihov glavni proizvod, a dosada su proizveli preko 250 komada koji su izvezeni u preko 20 zemalja. Posjet tvornici bio je praktični prikaz onoga što bi računalni tehničari u strojarstvu zapravo trebali raditi nakon završene srednje škole. Tko zna, možda nekoga putovi jednog dana nanesu u pogone ove tvornice. Nakon ovog posjeta, uslijedio je još jedan izlazak, a u ranim jutarnjim satima krenuli smo kući.

Stroj za obradu laserom

Stroj za obradu vodenim mlazom

Stroj za obradu plinom

Vatrogasni robot na daljinsko upravljanje

Uređaj za razminiranje na daljinsko upravljanje

Proizvod 3D printerja iz jednog komada

Auto na električni pogon koji će biti izložen u Tehničkom muzeju

Tonći Lončarica, 4.R, Vlaho Pržić, 4.R i Ivan Krmek, 4.R

Talentirani sportaši naše škole

Alec Cvinar

1. Kada si se počeo baviti jedrenjem?

Jedrenjem sam se počeo baviti prije 7 godina upisavši ljetnu školu jedrenja iz čiste znatiželje budući da sam prije probao nekoliko sportova i ni u jednometu se nisam našao. Odmah sam se zaljubio u ovaj sport i u more. Na poticaj trenera, odlučio sam ostati te se okušati u natjecateljskom odnosno regatnom jedrenju.

2. Kakav razvojni put prijeđe svaki jedriličar?

Nakon ljetne škole jedrenja jedriličar nastavlja u zimsku regatnu školu jedrenja u klasi optimist kao kadet. Uči osnove regatnog jedrenja te se prilagodjava moru, vjetru i valovima. U klasi optimist dijete jedri sve do 15. godine kada prelazi u prijelaznu klasu laser 4.7. U ovoj klasi dijete jedri sve dok ne dosegne kilažu od 70 kila ili napuni 18 godina, a onda prelazi u laser radial. U ovoj klasi ja trenutno jedrim. Radial je ženska olimpijska klasa, a muška prijelazna klasa iz koje momci nakon napunjene 19 godine prelaze u mušku olimpijsku klasu laser standard. Jedriličar zauvijek ostaje zaljubljenik u more. Kada više nema dovoljno snage i vremena profesionalno se baviti jedrenjem, rekreativno jedri na različitim tipovima krstaša za koje također postoje regate.

3. Kako su izgledale tvoje regate prije a kako sada?

U optimistu sam išao na 10-ak regata godišnje samo u Hrvatskoj, ali otkad sam prešao u laser godišnje idem na do 30 regata i 2-3 puta godišnje na pripreme. Počeo sam ići na velike međunarodne regate tako da sam redovno u Sloveniji, Italiji, Crnoj Gori, a prošlo ljeto sam bio i na svjetskom prvenstvu u Poljskoj.

4. Koliko često treniraš i kako izgleda tvoj trening?

Na moru treniram najmanje 4 puta tjedno, a treninzi mi traju 5-6 sati (vikendom i duže) tako da, gledajući sve regate i treninge, više vremena provodim u brodu nego doma u krevetu. Također imam i kondicijske treninge 3 puta tjedno, a u razdoblju prije neke važnije regate i više.

5. Kakav je osjećaj jedriti po zimi ?

Ljudi misle da je jedrenje samo ljetna rekreacija na suncu uz hladno piće, ali jedri se i zimi kada temperature padaju i na -5 te vjetar doseže brzinu do 35 čvorova (granični uvjeti) kao ove zime na Hvaru. U ovakvim uvjetima jedriličari na regatnom polju provode do 7 sati, a u toplijim ljetnim uvjetima i do 12 sati. Zato je za zimsko jedrenje potrebna posebna oprema koja čini ovaj sport vrlo skupim.

6. Kako uspijevaš uskladit školu i treninge, a kako provodiš slobodno vrijeme ?

Budući da često izostajem iz škole, kada sam doma, moram sve nadoknaditi u kratkom roku što bi mi bilo nemoguće bez podrške i razumijevanja profesora koji mi izlaze u susret te razrednika koji mi tolerira ovolike izostanke. Slobodnog vremena imam jako malo, a provodim ga s prijateljima i u igri sa psom.

7. Koja će ti regata ostati posebno u pamćenju ?

U posebnom sjećanju ostat će mi regata Europa cupa Lago di garda 2014. zbog nevjerljivne prirode i mog prvog većeg rezultata, a to je bilo 4.

mjesto u finalnom plovu među 160 jedriličara.

Također ću zauvijek pamtititi nedavni Europa cup na Hvaru gdje su uvjeti bili vrlo teški, temperature ispod nule, jak vjetar, a ja sam se dobro snašao te uzeo 2. mjesto do 19. godina. Najveće razočarenje bio mi je gubitak državnog prvenstva prošle godine na kojem sam prva 2 dana bio prvak države, a nakon zadnjeg dana 4., ali to me samo dodatno motivira da se nastavim dalje truditi i da ne odustajem od svojih snova.

8. Kakvi su ti planovi za ovu godinu i što priželjkuješ u budućnosti ?

Budući da se svake godine nanovo bira sastav Hrvatske juniorske reprezentacije, cilj mi je i ove godine upasti, ostvariti što bolji rezultat na regatama Europskog cupa, dobro se plasirati na Europskom prvenstvu u Francuskoj te eventualno nastupiti na Svjetskom prvenstvu u Kanadi. Što se tiče budućnosti, primarni mi je cilj završiti srednju, odraditi kadeturu, završiti faks, a cijelo to vrijeme baviti se jedrenjem. San je svakog pravog sportaša barem nastupiti na Olimpijskim igrama pa tako i moj!

Alec Cvinar, 3.Nb Oskar Bobanović, 3.Nb

Školski sport

NATJECANJA ŠŠK SREDNJIH ŠKOLA

BADMINTON Naši učenici viceprvaci Hrvatske!

Voditelj: Martin Sentić, prof.

Učenici naše škole osvojili su 1. mjesto u gradu, zatim prvo mjesto u skupini Jug te 2. mjesto na državnom natjecanju. Čestitamo!

Sastav naše ekipe: Mario Barkidžija, Antonio Barkidžija, Luka Čučević, Matej Čolan.

Čestitamo !

ODBOJKA

Ekipa naše škole osvojila je prvo mjesto! Čestitamo!

Voditelj: Amir Bavčić, prof.

Sastav naše ekipe: Marin Monković, Ivan Mihael Sutić, Ivan Ievanat, Božo Džamarija, Nikša Ivanović, Lukša Žutić, Karlo Pekić, Bruno Knego, Toni Žarak, Ivan Raguž, Matej Raguž, Karlo Grbin i Josip Karačić.

Voditelj: Martin Sentić, prof.

Naši učenici osvojili su peto od ukupno devet mjesta. **Sudjelovali su:** Ivan Šutalo, Ivan Vuknić, Marko Papac i Stjepan Skurić.

Voditelj: Amir Bavčić, prof.

Naši su učenici osvojili 4. mjesto. **Sudjelovali su:** Matej Raguž, Josip Karačić, Neno Petrušić, Mladen Miloslavić, Vlaho Brailo, Josip Haklička i Ivan Šutalo.

KOŠARKA

Voditelj: Martin Sentić, prof.

Za našu ekipu igrali su : Pavo Zglav, Ante Botica, Gabrijel Malekinušić, Ivan Plastić, Mato Pavlović, Marin Mačinković, Josip Kristić, Antonio Grošeta, Denis Gerin, Marino Bjelopera, Marko Urljević.

Naši su učenici osvojili 3. mjesto u županiji.

STOLNI TENIS

Voditelj: Martin Sentić, prof.

Za našu ekipu igrali su : Ante Jupek, Ivan Mijoč, Robert Karin, Gianni Radonić

Naši su učenici osvojili 3. mjesto u županiji.

RUKOMET

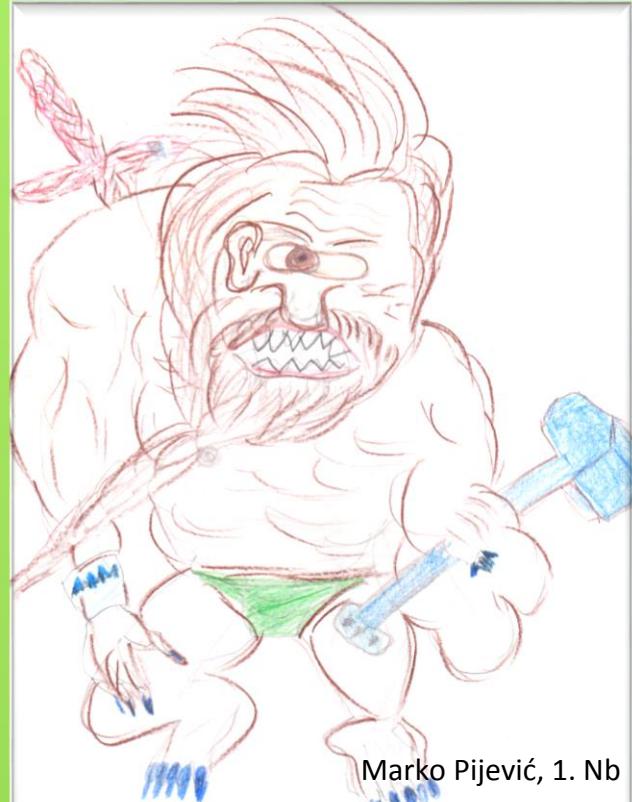
Voditelj: Martin Sentić, prof.

Za našu ekipu igrali su : Gianni Radonić, Angelo Bernat, Ante Lozić, Antonio Žilić, Ivo Šuperak, Petar Šunjić, Ivan Hiltner, Ivan Mihael Sutić, Matej Raguž, Marin Rokolj, Roko Risteski, Martin Raguž, Niko Ničetić i Leon Vranješ.

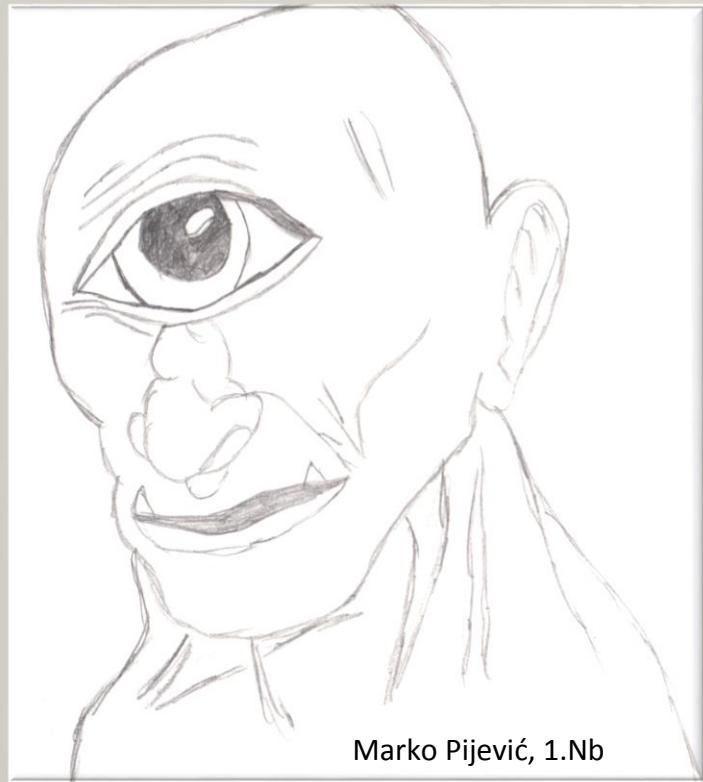
Naši su učenici osvojili 3. mjesto u županiji.

Borba Odiseja i Kiklopa

Učeničke ilustracije motiva iz Odiseje

Marko Pijević, 1. Nb

Marko Pijević, 1.Nb

Željko Šutalo, 1.Nb

ŠALE

Polaže student usmeni ispit. Za to vrijeme profesor se ljulja na stolici. U jednom trenutku stolica se slomi i profesor padne na pod. Student ne izdrži i počne se smijati. Profesor će na to polako ustajući se i čisteći odijelo:

- "Eh, kolega, danas padosmo obojica!"

Učiteljica:

- "Perice tvoj sastav na naslov 'Moj pas' je isti kao sastav tvog brata. Ja mislim da si ga prepisao."

Perica:

- "Ma nije to učiteljice nego imamo istog psa..."

Optimist je onaj kad mu brodovi tonu on zamišlja da su podmornice.

Sin se spremio za izaći u grad i upita:

- "Tata imaš para?"

Otac mu odgovori:

- "Ja imam, ne sekiraj se ti za mene."

Neka žena brzo vozila i zaustavi je policajac.

- "Vaše dokumente, molim!"
- "Nemojte me kazniti, ja sam profesorica!"
- "Eh, dugo sam ovo čekao. Sad ćete fino napisati 1000 puta NIKAD VIŠE NEĆU BRZO VOZITI..."

Jedne večeri četiri prijatelja studenata su bili na zabavi i nisu učili za test koji je trebao biti sljedeći dan. Ujutro su isplanirali sljedeće: zaprljali su se što su bolje mogli, zatim su takvi otišli do profesora i rekli mu da su prošlu noć bili na vjenčanju, a na povratku im je pukla guma na autu pa su ga morali gurati natrag i zbog toga nisu u stanju pisati test. Profesor je ljubazno dozvolio da pišu test za 3 dana. Zahvalili su mu i rekli da će biti spremni za 3 dana.

Trećeg dana su otišli pisati test. Profesor je rekao da im je pripremio poseban test i da će svatko od njih pisati u drugoj prostoriji. Svi su se složili s tim budući da su se dobro pripremili.

Test se sastojao od jednog pitanja za 100 bodova.

Pitanje 1:

Koja guma?

- a) prva lijeva
- b) zadnja lijeva
- c) prva desna
- d) zadnja desna

Dolazi Perica kući s utakmice i sav veseo urla:

- "Jupiii, tata, dao sam dva gola!!!"
- "Bravo, sine, a koji je bio konačni rezultat???"
- "1:1"

Pita službenik rukovodioca:

- Šefe, mogu li danas ići ranije s posla da pomognem ženi oko poslova u kući?
- Ne!
- Hvala, šefe, znao sam da se mogu pouzdati u vas!

Naši maturanti

šk.god. 2014./15.

